

Мовою експонатів

Музей історії розвитку рибної промисловості півдня України заснований у 1972 році. Його засновник і перший директор О.В. Буряченко був рибалкою. Він багато років очолював рибне господарство Криму, а потім севастопольське управління рибальства (СУОР).

У 1981 році музей було розміщено у Палаці культури рибалок (сьогодні — Український культурно-інформаційний центр), а у 1982 році він отримав звання "народний". Занепад рибальської галузі на початку 90-х років мав наслідком припинення фінансування Палацу культури рибалок, зокрема музею. З того часу керівники підприємств рибної промисловості обходять музей та його проблеми стороною.

Сьогодні музей існує завдяки УКІЦ та його директору О.А.Коротуну. І хоч тематика музею не відповідає діяльності УКІЦ, та Олександр Артемович зберігає його, тому що розуміє, наскільки важливі і корисні матеріали музею для виховання молоді на кращих трудових традиціях українських рибалок.

Досвід експозиційної роботи працівників музею став у нагоді при створенні постійно діючої виставки, яка розповідає про історію створення УКІЦ та напрямки роботи.

Виставка була організована за розпорядженням директора Центру, заслуженого працівника культури України О.А.Коротуна. Відкрито виставку у 2004 році.

Поява такої виставки обумовлена успіхами, досягнутими у роботі творчим колективом Центру.

Частина експозиції про створення УКІЦ. Тут експонуються — Постанова Кабінету Міністрів України від 30.01.1996 року за №138 про створення в Севастополі Українського культурно — інформаційного центру, а також фото будівлі УКІЦ і його директора — О.А.Коротуна. У вітрині нагороди Центру: дипломи, грамоти, медалі тощо. Серед них — Грамота Кабінету Міністрів України "За великий внесок у будівництво української державності та національної культури" від 14.02.2001 р. за підписом прем'єр-міністра України В.Ющенка. Експонується знак "Золота підкова", яким УКІЦ був нагороджений "За внесок у виховання талантів регіону", як учасник конкурсу-рейтингу кращих товарів та послуг України.

У наступних розділах виставки відображено всі напрямки роботи УКІЦ: фото, автором яких є методист Центру Садовніченко Л.П., рекламні листівки, афіші, буклети, реквізити найцікавіших заходів, які проводяться творчими відділами УКІЦ. Насамперед, це заходи до державних свят, Дня народження Т.Шевченка, Дня української писемності і мови, ювілеїв видатних діячів української культури.

Велику увагу співробітники Центру приділяють вихованню підростаючого покоління. Про це свідчать фото учнів і студентів, учасників і переможців щорічних традиційних конкурсів читців — виконавців творів Т.Шевченка, конкурсу дитячого малюнка "Вінок Кобзарю", Брейн-рингів з історії України, українського козацтва. Декілька фото розповідають про ще одну традицію УКІЦ — урочисте вручення паспортів громадянину України молоді Севастополя.

Цілий комплекс експонатів висвітлює зв'язки УКІЦ з громадськими організаціями: Асоціацією національно-культурних товариств Севастополя, Севастопольською організацією "Союз українок", кафедрою української мови Севастопольського державного гуманітарного університету.

На фото 1998 року Матвій та Таїсія Мелешки — представники українсь-

кої діаспори Америки, спонсори багатьох заходів для дітей. У цьому ж розділі книга і фото Ганни Черінь — поетки, члена Національної спілки письменників України, яка проживає в Америці. У листі до співробітників УКІЦ, який експонується, пані Черінь поділилася своїми враженнями про бюлетень "Криниця", який видається за матеріалами співробітників Центру. Декілька номерів цього бюлетеню також можна побачити в експозиції виставки.

У розділі "Подарунки УКІЦ" представлені: книга з особистою колекцією видатного українського актора Б.Ступки "Зимний стук дятла" В.Корзуна; набори листівок "Українські свята" та "Українська вишивка", а також концертна сукня від "Союзу українок Америки" і багато інших дарунків.

Декілька стендів виставки розповідають про творчі колективи Центру. На фото — учасники колективів, їх кращі концертні номери. Представлені також дипломи, грамоти, кубки, отримані колективами на міських, регіональних, республіканських та міжнародних оглядах, конкурсах і фестивалях.

Гастрольна діяльність українських та зарубіжних артистів на сцені УКІЦ представлена афішами, рекламами, запрошеннями. Багато матеріалів цього розділу виставки присвячені візитам до Севастополя народного депутата України, почесного ректора Київського Національного університету культури М.Поплавського у квітні 2004 та 2005 роки.

Колекція експонатів постійно поповнюється, старі матеріали на виставці замінюються новими, і це — постійний процес. Завдання щодо відображення творчого життя УКІЦ працівники музею рибалок виконують із задоволенням. До 10-річчя УКІЦ готується оновлення діючої експозиції.

Л.ХАРЛАН,
зберігач фондів музею

КРИНИЦЯ

Інформаційний бюлетень №13-14, лютий 2006 р.

10 РОКІВ УКРАЇНСЬКОМУ КУЛЬТУРНО-ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЦЕНТРУ У М.СЕВАСТОПОЛІ

22 лютого 2006 року виповнюється 10 років від часу створення УКІЦ.

10-річчя УКІЦ я сприймаю не тільки як ювілей закладу культури, який очолюю, а також як своє особисте свято.

10 років тому мені вдалося вивести колектив колишнього Палацу культури рибалок на новий шлях, який позбавив колектив від занепаду, відкрив нові горизонти, став поштовхом до руху у новому напрямку, врешті решт відкрив простір для творчості.

Напередодні свята мені хотілося б поздоровити всіх працівників Центру, побажати їм щастя, здоров'я, злагоди та миру.

Я дуже ціную твердість тих, хто 10 років тому у складний для колективу момент підтримав мене, не залишив посади, був готовий разом подолати будь-які труднощі.

Я ціную тих, хто влився в колектив, зміг стати його необхідною частиною, сприйняти традиції та привнести своє бачення роботи, що збагатило спільний досвід.

Я відзначаю великий творчий потенціал Центру, спроможність творчих працівників організувати і провести заходи будь-якого рівня та зробити це професійно, вдало, з молодим завзяттям.

Пам'ятаю, що є частина колективу, яка завжди залишається "за кадром". Це працівники господарчих та технічних підрозділів, робота яких непомітна, але без неї не зможе відбутися жодний захід, саме вони забезпечують всім необхідним повсякденну роботу колективу.

Спільними зусиллями ми перетворили УКІЦ в провідний заклад культури міста, регіону, успіхи якого визнані, творчі колективи якого є лауреатами самих престижних конкурсів та фестивалів, а заходи, які ми даруємо людям, завжди мають самі високі оцінки. Ще раз зі святом, шановні колеги. Творчої наснаги вам, бажання жити і творити. Хай всім нам щастить!

О.КОРОТУН,
директор УКІЦ,
заслужений працівник культури України

Українському культурно-інформаційному центру в м.Севастополі — 10 років

22 лютого 2006 року виповнюється 10 років Українському культурно-інформаційному центру в м.Севастополі.

10 років у потоці історії — це лише мить, у житті людини — цілий період, для закладу культури — час розквіту творчих сил. Вже зроблено перші складні кроки, вже склався колектив, народилися традиції, але ще є простір для пошуків, нових ідей, нема самозаспокоєння — на цьому підґрунті, як відомо, й народжується творчість.

Кожний ювілей, навіть самий маленький, є приводом для підведення підсумків, споминів про значні події у житті закладу культури.

1995 року Палац культури рибалок, на базі якого був створений УКІЦ, зазнав кризи. Колективу загрожувало 40% скорочення штату за ініціативою власника Палацу СДП "Атлантика", комерційне переорієнтування.

Того ж часу в Криму та Севастополі виникли складні міжетнічні відносини, які змусили Кабінет Міністрів України шукати засобів впливу на ситуацію. Активно обговорювались питання про створення у цьому регіоні такого чи таких закладів культури, які були б спроможні об'єднати представників різних культур, різних релігійних конфесій, сприяли б розвитку взаєморозуміння та вирішенню багатьох проблем.

Таким чином виникла ситуація, коли Міністерству культури потрібна була база для створення такого закладу культури, а колектив Палацу рибалок, який бажав розвиватися в руслі культури, був готовий стати такою базою.

Тривале узгодження деяких позицій мало завершення: 30 січня 1996 року Кабінет Міністрів України прийняв рішення про створення Українського культурно-інформаційного центру в м.Севастополі на базі Палацу культури рибалок, а на підставі цього документу 22 лютого 1996 року Міністерство культури і

Свято "Від Різдва до Водохреща"

мистецтв України видало наказ за №88, який і зазначив дату народження УКІЦ та існування колективу ПК рибалок у новій якості.

Створення Українського культурно-інформаційного центру в російськомовному місті севастопольці сприйняли по-різному. Дехто привітав цю подію, а дехто побачив у цьому загрозу російській культурі та спробу насильницької українізації. Дуже мало людей розуміли, що збережений один з найважливіших закладів культури міста, який завдяки свідомим, послідовним діям колективу не перетворився на салон з продажу авто (була така загроза), не став місцем розміщення декількох десятків крамничок, а продовжує справу виховання молоді, бо в творчих колективах УКІЦ та гуртках навчаються вокалу, танцям, грі на музичних інструментах близько 1000 дітей та молоді. Тут є місце для розвитку будь-якої культури.

А українська культура, якщо обтрусити з неї політичну лузгу, якою засмічене все наше життя, є культурою яскравою, зрозумілою, гідною високої шанси й поваги.

Головна мета роботи Центру була визначена в його Статуті: "...сприяння процесу відродження і розвитку української національної культури та культур народів, які проживають в Україні та Криму. Всебічна підтримка культурних ініціатив, спрямованих на поширення надбань української культури, міжнародне співробітництво у сфері професійного народного мистецтва та культурно-масової роботи".

Задача не дуже проста, враховуючи те, що до того часу колектив працював переважно з рибалками, підприємствами рибодобувної та рибообробної промисловості.

На початку роботи лише 2 працівника вільно володіли українською мовою, добре були знайомі з українською культурою, народними звичаями, традиціями. Тобто не вистачало досвідчених кадрів. На перших кроках роботи УКІЦ це була найважливіша проблема. Її досить швидко розв'язав директор Центру — О.А.Коротун. До колективу влилися нові люди.

Літературно-музичний альманах "Сузір'я"

Наші партнери

Українському культурно-інформаційному центру — 10 років! З моменту створення Центру вся його діяльність була спрямована на те, щоб залучити до співробітництва не лише владні структури, заклади культури міста, але й переконати громадські організації, бізнесові групи, що відтворення та збереження української культури під силу тільки щиро зацікавленій об'єднаній в УКІЦ громадськості. Це досить складне завдання, але сьогодні ми можемо пишатися тим, що починаючи з партнерських взаємовідносин дійшли до справжньої дружби.

В свій ювілейний день народження УКІЦ висловлює щирі подяку одній з найперших громадських організацій, яка почала співпрацю з Центром — Севастопольської громадської організації "Союз українок", голови цієї організації пані Б.Процак. Протягом 8 років разом з творчим колективом Центру вона є організатором Свята Миколая для дітей-сиріт, дітей з багатодітних родин, дітей — інвалідів. Пані Богдана завжди активно допомагала при проведенні різних дитячих конкурсів: дитячого малюнка, читців-виконавців творів Т.Шевченка, надаючи цікаві та гідні призи. Найкращою нагородою для всіх дітей були м'які іграшки, солодоші, книги тощо.

При проведенні будь-якого заходу ми намагаємося, щоб він був справжнім святом для глядачів, а учасники отримали не лише дипломи чи грамоти, але і пам'ятні подарунки. Творчі співробітники УКІЦ першими у місті почали проводити інтелектуальні ігри, а саме брейн-ринги з історії України, історії українського козацтва. Цікаві запитання, захоплююча гра — лише складові успіху заходу. А для здорової конкуренції, бажання стати переможцем, потрібна матеріальна зацікавленість, адже участь у них беруть студенти вузів, старшокласники. Так з'явилася ідея залучити до партнерства відомі банки міста "Фінанси та кредит", "Укрсиббанк". Правління обох банків відгукнулося на наші пропозиції, допомогли з нагородами для переможців. Після запрошення на першу гру в 2002 році вони стали постійними партнерами Центру. Маємо надію на те, що не тільки партнерами, але й друзями. Приємно, що вони не приховували свого захоплення від рівня знань учасників гри та високого методичного рівня підготовки брейн-рингу. Нарешті, в Україні та Севастополі з'явилися заможні люди, які розуміють, що вкладаючи гроші у наше майбутнє, у виграші залишається держава, і особисто кожен, бо саме ці юнаки та дівчата є інтелектуальною елітою України.

Заходи Центру настільки різноманітні, що поле для творчої діяльності та співробітництва широке. В останні роки в нашій державі та у Севастополі також велика увага приділяється екології. Українським культурно-інформаційним центром розроблено сценарій екологічної вікторини, присвяченої Міжнародному дню Чорного моря. Традиційно 31 жовтня вона проходить за активної участі школярів району. Три роки поспіль головним партнером Центру була ТК "ЛІККОМ", яка забезпечувала переможців цікавими та корисними для школярів нагородами. Цього року нам вдалося залучити до співпраці членів Зеленого руху України, зокрема його севастопольське відділення. В 2005 році УКІЦ отримав Грамоту "За значний внесок у пропаганду знань з екології та активну участь у вихованні у молоді бережливого ставлення до оточуючого середовища." Діти та вчителі радо приймають запрошення взяти участь у заходах Центру, бо знають, що в УКІЦ вони отримають не лише поглиблені знання з екології, але й цінні подарунки. В цьому році близько 60 дітей отримали від севастопольського відділення Зеленого руху України заохочувальні призи, а переможці — чудові енциклопедії з захоплюючими розповідями про екологію України, Чорного моря, рослинний та тваринний світ. Не залишилися без уваги й вчителі, які підготували переможців. Вони теж

Конкурс дитячого малюнка, присвячений 150-річчю Оборони Севастополя 1854-1855 рр.

були нагороджені методичною літературою з екології.

Досить значною ділянкою роботи, яка потребує серйозної підготовки, є дитячі конкурси малюнка. З 2005 року в практиці з'явилися очні конкурси, коли діти малюють в УКІЦ. Члени журі та спонсори мали змогу на власні очі переконатися, що діти в Севастополі талановиті. Під час конкурсів від них вимагалося не лише гарно малювати, а й глибоко знати історію та культуру своєї країни. Особливою популярністю користується традиційний конкурс "Вінок Кобзарю" (до дня народження Т.Шевченка). До 150-річчя оборони Севастополя у Кримській війні 1854-1855 р.р. був проведений очний конкурс, де було представлено близько 140 робіт юних севастопольців. Велику допомогу в нагородженні переможців та всіх учасників конкурсу надали: магазин книг "Перебузькі двори", торгова мережа "Панорама", севастопольська філія "Приватбанку". Щастям світилися обличчя переможців. Діти отримали в подарунок сучасні фотоапарати, чудові фарби, книги, солодоші тощо.

За 10 років існування Центру ми співпрацювали з багатьма громадськими та комерційними організаціями.

Ми завжди радо вітаємо кожну конструктивну пропозицію щодо проведення заходів. Можливо, що це є прикмета часу — розширення, поглиблення взаємних контактів культури і бізнесу.

Український культурно-інформаційний центр висловлює щирі подяку всім, хто допомагав йому протягом 10 років: відомому у місті меценату С.С.Рибаку, Гагаринській районній державній адміністрації, фірмам "Медобори" та "Фантазія", що пригощали переможців конкурсів солодошами, керівнику севастопольського відділення страхової компанії "Скайд-стожари" О.Лобановій, неодноразовому спонсору Шевченківських заходів, приватному підприємцю Гагаринського району Івановій С.Г.

Провідний заклад культури міста завжди відкритий для всіх, хто дійсно любить Україну, її культуру, хто вже зараз думає про майбутнє своєї держави.

І.ЛВОРСЬКА,

завідуюча інформаційно-методичним відділом

Брейн-ринг, присвячений 190-річчю від дня народження Т.Г.Шевченка

Наш багатонаціональний Севастополь

Одним із статутних завдань УКИЦ є сприяння розвитку культур національних меншин, які проживають у Севастополі. Саме тому з перших днів існування Центр розпочав активну співпрацю з Асоціацією національно-культурних товариств Севастополя. І сьогодні нас поєднує не тільки плідна співпраця, але й щира дружба. В АНКТС входить 33 національно-культурних товариства. І для кожного з них УКИЦ став рідним домом.

Велику роботу проводять співробітники Центру по ознайомленню людей різних національностей з багатомірною українською культурою. Ми запрошуємо представників національних меншин на заходи Центру, де вони знайомляться з традиціями і звичаями українського народу, видатними діячами української культури та історії. Національні меншини залучаються до української культури, а це сприяє їх інтеграції в українське співтовариство. АНКТС зі свого боку запрошував співробітників Центру на свої свята. Представники УКИЦ декілька раз у складі севастопольської делегації брали участь у Асамблеї національних меншин у Києві.

За останні роки Центр разом з АНКТС провів багато цікавих заходів. Деякі з них вже стали традиційними і проходять з року в рік, це: „Наверз-байрам” з координаційним центром з відродження кримськотатарської культури, „Рош-а-Шана” з єврейським національно-культурним товариством, свято Лютеранського Різдва з німецьким товариством „Відергебург”, „Мартішор” — свято зустрічі весни — з молдавським та болгарськими товариствами. Важливим є те, що на святі будь-якого товариства завжди присутні гості: члени АНКТС, мешканці міста. Це сприяє ознайомленню з культурою національних меншин, які проживають у Севастополі.

Окрім заходів, які стали традиційними у Центрі проведено багато виставок, літературних вечорів, тематичних годин. Велике зацікавлення у мешканців міста викликала виставка „Веков связующая нить”, яку підготував УКИЦ разом із фондом з відродження кримськотатарської культури. На виставці було представлено унікальні документи і фотографії, предмети побуту і декоративно-прикладного мистецтва кримськотатарського народу. Частина експонатів була надана Бахчисарайським історико-краєзнавчим музеєм і датована 18 — 19 століттями. Під час експонування виставки відбулася зустріч представників трьох поколінь кримських татар. Представники старшого покоління розповідали про трагічну долю свого народу, а молодь, в свою чергу, показала концерт, що складався з кримськотатарських народних пісень і танців. Не менш змістовною була також виставка підготовлена естонським національно-культурним товариством. Вона була присвячена 150-річчю видатного естонського скульптора Амадея Адамсона. Його ім'я добре відоме севастопольцям. Адже він є автором пам'ятника затопленим кораблям, що став візитною картою Севастополя.

Разом з товариством „Білорусь” був проведений вечір з народознавства „Женітьба коміна”. Самодіяльні актори показали глядачам, як у Білорусії за народним звичаєм проходить зустріч зими. Приказки, народні пісні, гуморески сприяли створенню гарного настрою у глядачів. Літературний вечір „Співці білоруської землі” познайомив мешканців міста з творчістю видатних білоруських поетів — Я.Купала, М.Богдановича та ін. Тепло приймали глядачі виступ вокального ансамблю „Белая Русь”.

Пізнавальною для севастопольських старшокласників, студентів та військовослужбовців стала тематична година до Дня рідної мови. Глядачі почули пісні, вірші, приказки та байки як українською мовою, так і мовами національних меншин, що проживають у Севастополі.

У незвичній формі відзначається найголовніше свято нашої держави — День Незалежності України. Святова програма складається з двох частин: виставка та концерт. На виставці кожне товариство демонструє предмети декоративно-ужиткового мистецтва, національне вбрання, книжки рідною мовою, вироби народних умільців. В концерті беруть участь фольклорні колективи національно-культурних товариств і творчі колективи УКИЦ. Гарними оплесками багатонаціональний Севастополь зустрічає пісні різними мовами, грецький сертакі, кримськотатарський хора, єврейську хава-нагілу і запальний український гопак.

Програма свята продемонструвала, що всі ми — народ однієї країни і це є запорукою процвітання і добробуту всіх громадян нашого суспільства, збереження громадського миру та злагоди у багатонаціональному кримському регіоні.

Г. СОПНА,
завідуюча культурно-просвітницьким відділом

Форум національно-культурних товариств міста

Відкриття Всеукраїнської фотовиставки
„Етнічне розмаїття України”

Нагородження лауреатів III форуму інтелігенції міста
„Маю честь жити в Севастополі”

Не слід думати, що вирішення всіх цих завдань йшло безболісно, що формування колективу відбулося легко. Ні! Приходили, але швидко звільнялися ті, хто хоча й мав знання з української мови та культури, але кохав не саму культуру, а насамперед себе у ній, хто сподівався влучно попасти у потік і зробити собі ім'я, хто агресивно відносився до інших культур, просто нечесні люди. Колектив позбавлявся від таких „знавців”.

Сьогодні колектив УКИЦ — це команда однодумців, яку складає близько 150 працівників, третина з них — творчі працівники. В УКИЦ працює 5 творчих відділів та підпорядковані їм бібліотека (перша українська бібліотека в Севастополі), художня та швацька майстерні, фонотека, музей.

Кількість творчих колективів зросла за 10 років з 11 до 19. Вони різні за жанрами та напрямками, 12 з них мають звання „народний” та „зразковий”.

100% керівників відділів мають вищу освіту, 97% методистів — вищу, незакінчену вищу та середньо-спеціальну освіту. Середній вік працівників творчих відділів — 40 років, керівників колективів — 46 років.

Зрозуміло, що такий кадровий склад гарантує високу якість проведення будь-яких заходів, це й обумовило зростання їх кількості: з 299 у 1996 році до 535 у 2005 році, тобто вдвічі.

Деякі скептики можуть запитати: „Навіщо потрібні в Севастополі заходи з української культури?” Їм можна відповісти, що є люди, котрим не потрібні заходи з будь-якої культури: чи з української, чи з російської, чи з кримськотатарської. Але ж є люди, котрим потрібні такі заходи, якщо вони цікаві й проведені на високому рівні.

Дійсна картина свідчить про те, що заходи з української культури, мовно-мистецькі свята, які щорік проводить УКИЦ, користуються попитом, є тенденція зростання їх кількості та кількості їх відвідувачів: це шкільні класи, які приводять вчителі української мови, історії, народознавства, щоб поширити знання учнів, це студенти технікумів і вузів, військовослужбовці, мешканці міста, що шанують українську культуру. За 10 років склалися традиції. Стільки, скільки існує УКИЦ, проводиться акція „Вінок Кобзарю” під час шевченківських свят, яка містить міський конкурс читців, конкурс дитячого малюнка, тематичні вечори, брейв-ринги, святкові концерти. УКИЦ започаткував проведення в Севастополі щорічного свята „Святий Миколай, до нас в гості завітай”, Дня Матері, мовно-мистецьких свят на День української писемності і мови. За 10 років існування УКИЦ проведено більш 60 літературно-музичних світлиць та альманахів

„Сузір'я”, які знайомили севастопольців з життям та творчістю видатних українських митців: І.Франка, Л.Українки, Є.Гребінки, Л.Глібова, О.Кобилянської, І.Нечужа-Левицького, М.Гоголя, М.Рильського, Л.Костенко, І.Драча, О.Ольжича, О.Теліги, Є.Маланюка, А.Малишка, Г.Квіткі-Основа, Я.Яценко, С.Руданського, Л.Старицької-Черняхівської, Н.Ужвій, М.Лисенка тощо.

Головна мета цих заходів — допомога в вивченні української мови, знайомство з історією української культури — досягається не тільки тим, що на заходи запрошується молодь, яка є глядачем, але й тим, що від 10 до 30 старшокласників і студентів є виконавцями творів, учасниками заходів. Склад виконавців постійно змінюється, і це дає змогу долучати до української культури все більше і більше молоді.

Саме з участі в заходах УКИЦ почався шлях у мистецтво Любові Тищенко, яка сьогодні є випускницею Київського Національного інституту театрального мистецтва ім.І.Карпенка-Карого, ще декілька постійних учасників заходів Центру стали студентами Київського Національного університету культури і мистецтва.

Найбільш резонансними за роки існування Центру були тематичні вечори: „Голгофа голодної смерті” — театралізована літературна світлиця до 70-річчя Голодомору в Україні, „Дзвони Чорнобиля”, „Лицарі України” до 510-ї річниці українського козацтва, Міжнародний день рідної мови, який проводиться разом з Асоціацією національно-культурних товариств Севастополя. З АНКТС нас пов'язує давня і міцна дружба.

Саме в УКИЦ з року в рік святкує кримськотатарська громадськість Севастополя „Наверз-Байрам”, єврейська громада — „Рош-а-Шана”, новорічне свято. Молдавське та болгарське товариства саме в УКИЦ поділилися своїми знаннями про традиції святкування весняного свята „Мартішор”, білоруси — зимового свята „Жаницьба комена”. Двічі УКИЦ проводив форуми національно-культурних товариств Севастополя, 10 разів — акцію „Братерство в наших душах і піснях” під час святкування Дня Незалежності України.

Працівники Центру неодноразово були учасниками „круглих столів” та семінарів з питань міжетнічних відносин, двічі були у складі делегації Севастополя на Всеукраїнських форумах національних меншин, що проходили в м.Києві. Робота УКИЦ у цьому напрямку визнана у місті. Ми вміємо знаходити друзів. Центр став об'єднуючим закладом культури для інтелігенції міста.

Саме на базі бібліотеки УКИЦ постійно збираються члени севастопольської організації „Союзу українок”, за безпосередньою участю творчих працівників Центру проводилися 1-й та 2-й форуми інтелігенції міста „Маю честь жити в Севастополі”, заключна акція відомого севастопольського пленеру, форум вчителів української мови та літератури „Духовні скульптори прийдешніх поколінь”, традиційні фестивалі-конкурси творчих робіт телеорганізації „Телетріумф — Севастополь”, День працівників культури та аматорів народної творчості.

Давні стосунки поєднують нас з Кримським республіканським центром народної творчості, третій рік у рамках заключеної Угоди ми співпрацюємо з виховними структурами ВМС ЗС України, спільні заходи поєднують УКИЦ з кафедрами української мови та малювання й креслення Севастопольського державного гуманітарного університету.

Ми відкриті для співпраці, але ж нас дивує намагання деяких громадських організацій спостерігати за кожним кроком УКИЦ, чекаючи на помилку, щоб тієї ж миті плеснути від „щирого серця” брудом, щоб знали, хто більше любить Україну.

Це сумно. І це стиль, який ми відкидаємо. Наш стиль — це велика повага до культури України, до культур народів Криму. Це толерантність, це прагнення досконалості, співпраці, діалогу.

Цього стилю ми дотримуємось всі 10 років існування, саме за це нас шанують у місті, саме це є нашим компасом у суперечному, бурхливому, нашому неспокоїному, але такому цікавому світі.

Т. ТИМОФЄЄВА,
заступник директора з культурно-масової роботи

На крилах творчості.

Аматорські об'єднання та колективи Центру

Укrajнський культурно-інформаційний центр в м. Севастополі існує вже 10 років. За цей час центр зайняв важливе місце в суспільному та культурному житті не тільки нашого міста, а і за його межами. І певну роль у цьому відіграють творчі колективи та аматорські об'єднання УКІЦ.

До 1996 року на базі колишнього Будинку культури рибалок працювало 11 колективів, і лише 2 з них мали звання. Це — зразковий хореографічний ансамбль «Атлантика» та народний хор ветеранів війни та праці «Лийся, пісне».

Та час не стоїть на місці, і протягом 10 років в Центрі відбувалися певні зміни. І ось результат: на початку 2006 року на базі Центру працює 19 творчих колективів, які відвідують близько 800 чоловік. Серед тих, хто займається у наших колективах є представники всіх вікових категорій, бо наймолодшому артисту — 4 роки, а найстаршому — 85!

Більшість з наших колективів в різні роки отримали звання. Так, звання «народний» з гордістю носять 5 колективів, 7 колективів мають звання «зразковий».

Свої звання колективи неодноразово і блискуче підтверджували як на різноманітних сценічних майданчиках, так і перед поважною комісією.

Та не було б усіх цих досягнень, коли б на чолі аматорських об'єднань не стояли справжні фахівці, неперевершені педагоги. Саме під їх керівництвом колективи досягають великих успіхів.

А тепер докладніше про наші колективи.

Найстаріший з наших колективів — зразковий ансамбль бального танцю «Ахтіар», що з 1982 року працював спочатку в Будинку культури рибалок, потім з 1996 — в УКІЦ. Керівники — танцівники міжнародного класу Олександра та Генадій Олексіївські. Вони зібрали у свою команду чудових тренерів високого рівня, що займаються не тільки з дітьми, а й з дорослими. І логічний підсумок цих занять — численні перемоги та нагороди на чемпіонатах та фестивалях. Та найвагоміша перемога — та, яку здобули Ольга та Юрій Анастасови у 2005р. Вони посіли друге місце в категорії «синьори» на Всеукраїнському чемпіонаті зі спортивних бальних танців та право представляти Україну на Чемпіонаті світу в Італії. А ще зразковий ансамбль бального танцю «Ахтіар» не тільки учасник танцювальних конкурсів-фестивалів, культурно-масових заходів УКІЦ, а також і організатор Всеукраїнських та Міжнародних фестивалів-конкурсів із спортивних бальних танців. Мова йдеться про «Кубок «Ахтіар» та «Кримський трофей».

Зразковий хореографічний ансамбль «Атлантика», керівники Галина та Сергій Кравченки, колектив, відомий всій Україні. У ньому займається майже 90 дітей віком від 5 до 17 років. І до кожного з них знайдено підхід, кожен з цих дітей — зірка. І зоряність цього колективу підтверджують його успіхи: на всіх конкурсах та фестивалях цей колектив завойовував перші місця та любов і визнання глядачів. Це визнання обумовлене багатим репертуаром ансамблю, що включає в себе більше 40 постанов. Це танці, зорієнтовані на сучасне бачення хореографії, витоком якого служать невечірні фольклорні скарби різних регіонів України, Росії, Білорусі, постановки класичної хореографії і, звичайно, тема моря і флоту, яка займає особливе місце в творчості цього колективу. В минулому, 2005 році, зразковий хореографічний ансамбль «Атлантика» вийшов у фінал телевізійного конкурсу для дітей та молоді «Крок до зірок» в м. Києві здебільшого завдяки хореографічним постановкам на морську тематику.

Та, як відомо, діти виростають. А залишити рідні стіни дехто з них не

Народний ансамбль «Червона калина»

Народний фольклорний ансамбль

Зразковий ансамбль бального танцю «Ахтіар»

хоче. Саме тому Галина та Сергій Кравченки засновують у 1991 році новий колектив — Театр танцю УКІЦ, де зможуть займатися молоді люди та дівчата віком від 17 років. З вересня 2002 року керівником колективу стає Анастасія Чичерова, колишня випускниця «Атлантики». Сьогоднішній театр танцю вирізняє різноманітність у хореографії: від народного танцю до репу, від диско до хіп-хопу, з елементами акробатики та демі-класики.

Є ще приклади такого послідовного навчання у різних колективах. Так відомий у нашому місті тренер-хореограф Лариса Коловська керує двома колективами — зразковим ансамблем естрадно-спортивного танцю «Канікули» де займаються діти від 4, 5 до 17 років та зразковою шоу-групою «Візит» для молоді віком від 15 до 22 років. У репертуарі цих колективів сучасні естрадні постановки, жанрові композиції, котрі культивують стилізовану єдність хореографії з елементами гімнастики, спортивної акробатики та класичного балету. Виступи цих колективів — завжди яскраве та несподіване шоу, якого чекають і дорослі і діти. І цілком справедливо, що і «Візит», і «Канікули» — лауреати і дипломанти Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів.

У плідному співтоваристві з вищезазначеними колективами працює зразкова дитяча вокальна група «Маленький принц», керує якою Тетяна

Народний хор ветеранів війни та праці «Лийся, пісне»

Автографи українських письменників у бібліотеці УКІЦ

За останні роки підвищився інтерес до національної культури України, мистецтва, української книги.

У 2005 році значно поповнився книжковий фонд української літератури в бібліотеці УКІЦ, зокрема і книжками з дарчими надписами українських письменників.

Бібліотека Центру послідовно веде пропаганду української книги, проводить зустрічі читачів з українськими авторами, організовує заходи, присвячені ювілеям видатних митців.

До послуг читачів бібліотеки енциклопедії, словники, довідники, українська класика, література з історії, права, каталоги і картотеки.

Гордість бібліотеки — фонд рідкісних книг та книги з дарчими надписами українських авторів та севастопольських поетів.

Відомий в Україні поет Іван Драч особисто подарував свої книги: «Сонячний фенікс», «Вибрані твори», «Анатомія блискавки», «Політика». Автор написав: «Від серця на добро! 06.07.2000». Ці книги дають можливість читачу бачити автора у творчому вимірі як поета, письменника, публіциста.

Книги «Плацдарм» та «Штани з Гондурасу» бібліотеці подарував знайий сатирик, Лауреат премії імені Остапа Вишні — Євген Дудар. В них зібрані найдостойніші гумористичні твори автора. Євген Дудар надписав: «Українському культурно-інформаційному центру!»

Будьмо і буде Україна! 05.XI.2003р.»

Під час благодійного концерту Фонду Тараса Шевченка, який відбувся в УКІЦ, український поет-сатирик Микола Сом передав до бібліотеки свою книгу «Вікнами до сонця». Він є автором і ліричних і гумористичних творів: «Идемо на побачення», «Вишиванка», «Б'ю чолом», «Товариство», «Моєї радості сльоза». Микола Сом є Лауреатом престижних премій імені Володимира Сосюри, Остапа Вишні, Олекси Гірника, Дмитра Нитченка, Фонду Тараса Шевченка.

Микола Сом. Рідній мові

Де не гляну, - пуста і руїна,
Вже не чути навіть солов'я.
Так чому ж ти, мово солов'їна,
Солов'їна — ніби не моя?

Хто куди — а я до школи знову.
Пам'ятай же, радосте моя:
Той, хто знає українську мову,
Зрозуміє пісню солов'я.

«Шанувальникам українського слова в Севастополі. Микола Сом. 2003р.»

«Чи України ти син?» — таку назву має ще одна книга з автографом Василя Василяшкі. Ця книжка — вірші для дітей і про дітей, на якій є автограф: «Бібліотеці УКІЦ в Севастополі з побажанням успіхів. В.Василяшкі, 2003р.»

Севастопольська поетеса Катерина Козицька подарувала нам свої книги: «Плин» та «Я — херсонеситка».

Від члена Севастопольського міського літературного об'єднання ім. М.Озерова Володимира Проценка ми отримали в дарунок збірки поезій: «Подих вічності», «Енергія землі», «Ой, не тужи», де автором зроблений надпис: «Бібліотеці УКІЦ від автора. 2003р.»

«На добру згадку. З незмінною повагою. Дмитро Вітюк. 9 червня 1996 р. Севастополь». Цей надпис на своїй книзі «Ледеринові теки» зробив севастопольський літератор і науковець Дмитро Вітюк. З УКІЦ до кінця життя Д.Вітюка пов'язувала дружба. Саме тут, в УКІЦ, ця талановита людина відсвяткувала своє 80-річчя, саме тут відбувалися його творчі вечори. Тому дарунок автора такий дорогий для нас.

10 своїх власних книжок надіслала бібліотеці українська письменниця, поетеса, публіцист, член Національної Спілки письменників України зі США Ганна Черін. Вона подарувала нам такі рядки:

Будьмо!

Близько тридцять книг українські письменники подарували бібліотеці УКІЦ. Вони знаходять своїх читачів, а працівники бібліотеки запрошують всіх тих, хто цікавиться і любить українське художнє слово.

Н. СИРОТОВА,
провідний бібліотекар
УКІЦ

Вітаємо!

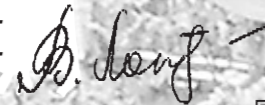
Дорогі друзі, однокумці!

Від імені українських словесників міста Севастополя прийміть найщиріші слова подяки за прекрасну співпрацю впродовж усіх 10 років.

Нам, нашим учням до душі літературні вечори, свята рідної мови, всілякі конкурси, які Ви проводите на високому професійному рівні. Відомо, що майбутнє нації формується в щоденному зростанні її парості. Великий уклін Вам за те, що засобами КУЛЬТУРИ допомагаєте виховувати юних севастопольців, які усвідомлюють свою приналежність до нації Тараса Шевченка і Лесі Українки, Івана Франка і Володимира Винниченка, Василя Стуса і Ліни Костенко.

Сердечно вітшу Вас із ювілеєм! Нехай ваш ОСЕРЕДОК КУЛЬТУРИ не збідніє на таланти. Нехай сила і дух ваші святяться добрими помислами. Нехай самовіддана праця на благо народу і рідного краю дозволять Вам перевершити прогнозовані результати!

З повагою і любов'ю методист з української мови і літератури Інституту післядипломної освіти Валентина Лопатюк

Дорогие друзья!

Сердечно поздравляем вас с первым значительным юбилеем. 10 лет — это прекрасно! Это возраст молодого задора и творческой зрелости, реализованных идей и блестящих перспектив.

Вы выбрали верное направление и уверенно идете своим курсом. Так пусть вам всегда сопутствует удача! Так держат, УКИЦ!

Семь футов под килем!

От имени журналистов газеты «Труженник моря» — редактор С.П.Гаманова.

Дорогие коллеги и друзья Украинского культурно-информационного центра! Преподаватели и учащиеся Севастопольской музыкальной школы №5 сердечно поздравляют ваш творческий коллектив с 10-летним юбилеем!

Мы желаем вам процветания и удачи, уверены в совместном дальнейшем плодотворном сотрудничестве во имя великого искусства — музыки.

*Директор СШ №5
Заведувальниця районного
клубу Арт-С*

Військово-морський музейний комплекс "Балаклава", філія Центрального Музею Збройних Сил України.

З ювілеєм УКИЦ

вітаємо!

**Творчих успіхів бажаємо!
Надбаного не втрачати,
Звання "Національного" придбати!**

**Зав. філією музею "Балаклава"
Валерій Садовніченко**

Турік, талановитий педагог-музикант. Вона і Лариса Коловська у 1995 році створили цю групу зі співаючих дітей гурту "Канікули". Співпраця цих колективів допомогла поповнити репертуар яскравими вокально-хореографічними композиціями, де діти не тільки танцюють, а ще й чудово співають. Під вмілим керівництвом Тетяни Михайлівни ансамбль постійно підвищує рівень своєї майстерності, шукає нові форми.

Людина, про яку зараз піде мова, керує аж трьома колективами. У 2002 році в УКИЦ на місце керівника зразкового фольклорного ансамблю «Веснянка» приходить Світлана Алипова, яка на той час вже керувала вокальною групою «Фантазія». І на базі Центру дві групи почали розвиток під впливом маленької, тендітної жінки, що вклала частинку своєї душі у кожну дитину, у кожного виконавця. «Веснянка» поширила свій репертуар, до складу якого війшли сучасні українські пісні, ансамбль «Фантазія» включив до свого складу музикантів. І Світлану, і її групи — зразковий ансамбль сучасної української пісні «Веснянка» та народний вокально-інструментальний ансамбль «Фантазія» — добре знають не тільки в місті і в Криму, а також в інших регіонах України. Творчі здібності цих дітей отримують найвищі бали на всіх конкурсах, привертаючи до себе не тільки увагу поважної комісії, а й любов всіх слухачів. Та це ще не все. У 2004 році Світлана Алипова організувала ще одну вокальну групу, куди приймають дітей віком від 4 років. Дитяча вокальна група «Масяні» поки ще не має звання, але у неї все попереду.

У Севастополі добре знають народний хор ветеранів війни та праці "Лийся, пісне". До складу цього колективу ввійшли понад 30 учасників віком від 40 років. Більшість артистів уже відсвяткували своє 60-річчя. У кожного свій характер, у кожного свій життєвий досвід. Та для кожного знайде добре слово Наталя Григорівна, кожного вислухає, кожному допоможе. Вона започаткувала добру традицію — святкувати разом дні народження та ювілеї. Колектив живе як велика творча родина. І, можливо, саме тому концерти, де виступає цей колектив, переповнені любов'ю та ніжністю. У репертуарі хору — пісні про війну, пісні про рідне місто, про Батьківщину. Із складу учасників хору організовані чоловічий та жіночий ансамблі. Народний хор ветеранів війни і праці знають і люблять у нашому місті.

Народний інструментальний ансамбль «Граї, гармонь» було засновано у 1988 році. Всі учасники цього колективу — аматори. Коли люди приходили до ансамблю, дехто не знав навіть нотного стану, дехто жодного разу не тримав у руках музичного інструмента. Але було велике бажання та неабиякі педагогічні здібності керівника колективу Анатолія Чарикіна. І от зараз ми маємо чудовий колектив, з багатим репертуаром. «Граї, гармонь» — бажаний гість на багатьох сценічних майданчиках міста.

У репертуарі іншого нашого колективу — українські та російські пісні, цілі концертні блоки, присвячені різним датам та святам. Це народний фольклорний ансамбль. З 2003 року ним керує Алла Тер-Акопян. З приходом цього керівника колектив, який існує з початку роботи Центру, наче починає друге життя. Не проходить жодного тижня, щоб яскраві, чарівні жінки, що входять до складу ансамблю, не підкорили собі ще один зал слухачів. Вони — один з найбільш популярних колективів УКИЦ.

Ансамбль української пісні "Червона калина", яким керує заслужений працівник культури Автономної Республіки Крим Віктор Ковальчук, має в репертуарі українські, російські, білоруські пісні, а також пісні сучасних авторів. За основу для своєї діяльності колектив прийняв відродження слов'янської народної пісні, знайомство глядачів з традиціями та звичаями слов'янських народів. Народний ансамбль української пісні «Червона калина» є дипломантом Всеукраїнського туру художньої самодіяльності. Незважаючи на неодноразову зміну складу учасників, Віктору Ковальчуку вдалося зберегти належний рівень виконавчої майстерності, розширити репертуар колективу.

Ось такі вони, найяскравіші колективи Українського культурно-інформаційного центру.

Напередодні святкування 10-річчя УКИЦ ми поздоровляємо творчі аматорські колективи і бажаємо їм родинного тепла, добробуту, наснаги, успіхів та нових досягнень.

**А. ТРИФОНОВА,
провідний методист УКИЦ**

Шоу-група "Танцювальний рай"

Зразковий вокальний ансамбль "Веснянка"

Зразковий хореографічний ансамбль "Атлантика"

Зразковий вокальний ансамбль "Маленький принц"

Зразковий театр танцю

Вітаємо!

Общественные организации национальных меньшинств города в день 10-летия создания горячо любимого всеми нами нашего общего доброго и гостеприимного дома – УКИЦа – шлют самые сердечные поздравления и добрые пожелания всем сотрудникам!

За вашу ласку, заботу, щедрость души и высокий профессионализм при обеспечении наших культурных мероприятий. Мы вас любим и гордимся вашими творческими достижениями!

Неоценим ваш огромный вклад в дело развития национальных культур и воспитания межнационального согласия в нашем городе!

Будьте счастливы!

По поручению всех обществ
Ассоциация национально-культурных обществ
Севастополя
Валерий Милодан

Щиро вітаю колектив Українського центру з ювілеєм – 10-річчям!

Діяльність в ім'я людей, любов до молодого покоління супроводжує вашу діяльність. Безліч цікавих справ, змістовні зустрічі, літературні вечори, вистави та конкурси, знайомство та відкриття вічних джерел української національної творчості, до яких долучається невгамовне та допитливе молоде покоління, – це найкращі результати праці.

Бажаю наснаги вам та творчого натхнення, відкриття та виховання нових талантів, сімейного благополуччя, здоров'я, сили, щасливої долі, оптимізму та нових досягнень.

Щедрот земних на довгі літа!

Галина Крайцук Т.Д.
правнучата письменниці
Т.Г. Шевченка по
сестрі Катерині.

Прийміть щирі вітання з нагоди 10-ї річниці заснування Українського культурно-інформаційного центру в місті Севастополі. У цей святковий день висловлюємо вам вдячність за вагомий внесок у справу культурно-естетичного і духовного виховання українських військових моряків та тверду впевненість у поглибленні подальшого співробітництва і зміцнення наших добрих стосунків.

Від щирого серця бажаємо вам, вашим рідним миру і злагоди, міцного здоров'я і особистого щастя, творчої наснаги, оптимізму, нових творчих звершень в ім'я нашої Батьківщини – України.

З повагою, заступник командувача
ВМС ЗС України з гуманітарних питань,
начальник управління

С.О. Данілевський

Вітаємо!

Шановний Олександре Артемовичу!
Дорогі і шановні працівники УКИЦ!

Вітаю вас з датою 10-річчя створення Центру. Це роки плідної співпраці нашої організації з вами, збереження національних традицій в проведенні святкових заходів. Високо ціную вашу творчу діяльність в утвердженні українства в Севастополі. Велика подяка вам за виховну роботу з дітьми, студентською молоддю, за опікунську допомогу національній скаутській організації "Пласт".

Бажаю вам успіхів і достойної оплати за вашу працю.

Т-ва Союзу українок
в Севастополі – Богдана Гречак

Український культурно-інформаційний центр – это большой теплый дом, где сердечный и хлебосольный хозяин Александр Артемович Коротун для всех находит место и доброе слово: для национально-культурных обществ, для эстрадных звезд, для политиков и чиновников. В этом доме все талантливы: и малыши, и подростки, и взрослые люди. 19 коллективов, большинство из которых – «образцовые» и «народные».

С Днем рождения, теплый дом под именем Украинский культурно-інформаційний центр! Мы вас любим, мы гордимся вами и мы всегда надеемся на вашу помощь!

1 зам. генерального директора СРГ ТРК
М. Сидоренко

